

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Ordo In Conventibus habendis. Tit. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Quòd si nulla ratione ad id perducì poterant, tamdiu conuentus prorogetur, quoad illius Ecclesiæ curator creatur: cui sanè ea dilatio nihil detrimenti vllò modo importet. Cum autem vertente tempore conuentus celebritas, ad Ecclesiam cuius curationem gerit, ordine redit; tunc impensis suis ipse conuentum habeat.

In Ecclesijs præterea vbi animarum curatio geritur vacantibus, conuentus eodem ordine habeatur sumptibus earundem Ecclesiarum.

Qui domi suæ conuentum habent, eos par non est impensas erogare minus necessarias.

Quamobrem quicumque conuenerint, ne seruos secum adducant, neque adeo clericos, hoc vetitum sit. Quòd si ob valetudinis imbecillitatem, aliamve iustam causam, cuiquam seruum, clericum ve secum ducere permissum erit, caueat omnino Vicarius diocæsanus, nè parochus in cuius Ecclesia conuentus habetur, quidquam sumptus in eum seruum clericumve eroget, ne se is quidem offerat, atque adeo obtendat.

Verùm si fieri commodè potest, extra ædes vbi clerus coactus est serui, ac multò magis iumenta, æque diuertant heri impensis.

Vbi plures portiones parochiales sunt, aut beneficia, titulive, aut præbendæ coadiutorales, quibus ab institutionis initio cura animarum incumbit, quamuis populus distinctus non sit; tamen diuersi conuentus à suo quique portionario Sacerdote certis temporum interuallis habeantur. Si verò aliquam è portionibus vacare contigerit, idem decretum sit, quod de Ecclesijs curis vacantibus præscriptum est.

In Ecclesijs autem collegiatis, vbi ad præposituram cura animarum pertinet, impensas Præpositus faciat. Idem præstet, etiam cum in ea præpositurali Ecclesia adiutores curæ parochialis sunt, siue substituti canonici, siue capellani, atq; adeo qui titulum obtinent; si modò non sint quasi portionarii, quorum munus supra demonstratum est. Sin autem cura animarum adiuncta capitulo est, impensam faciat ac præstet idem capitulum.

Qui ad conuentum diocæsanum accedit, si beneficium ecclesiasticum obtinet, aut sacris initiatus est, lege tamen conuentus habendi non adstringitur; solidos sex, aut quot pro temporis vel regionis ratione Episcopus præfuerit, secum afferat: quos solidos rectori Ecclesiæ vbi conuentus habetur, rectè fideliterque coram Vicario perfoluat. Eam verò pecuniam si rector accipere recusarit, tunc is in arcâ confratriæ sanctissimi Sacramenti illius ecclesiæ statim deponat, in codicèq; accepti referri curet. Nec verò statim hanc solidorum solutionem à Vicario, aut ab eo qui conuentum habet, condonari, remitti ve vllò modo liceat; vt nè istiusmodi condonatione, eiusve exemplo, cæteris iniuria, vel detrimentum fiat. Si verò Vicarius, aut ille contrafecerit, quadruplum Episcopi auctoritate perfoluat.

ORDO IN CONVENTIBVS habendis.

TIT. IIII.

Ordinis ratio ea erit, vt in orbem perpetuo quodam cursu, clerus semel singulis mensibus, modò in hanc modò in illam Ecclesiam parochialem conuocetur.

Atque hyeme quidem ijs locis conuentus indicatur, ad quæ & accessus facilius, & item breuius erit.

Qua in re, quantum ratione prouideri poterit, omnino locorum incommoda temporum opportunitate mitigentur; rursumque horum acerbitas illorum lenitate temperetur. Et denique itinerum difficultates, Vicarii prudentia, de seniorum sacerdotum consilio Episcopo approbante minuantur.

Ordo præterea (nisi Reuerendissimus Episcopus aliter censuerit) de conuentus consultatione à Vicario constituitur, & à Cancellario regionario describatur, in actaque referatur.

Si verò ordinis ratio aliquando mutetur necesse est, vt & locorum, & temporum incommoda euitentur; de mutatione in proximo superiori conuentu agatur, ac deliberetur.

Si quid autem temporis progressu Vicarius conuentusque ob iustam causam renouari mutarique oportere censuerit; id ne cuiusquam incommodo detrimento fiat. Nemoque plus oneris sustinere cogatur, quam muneris sui partes, & facultates tulerint.

Si quis suo tempore graui aliquo incommodo conuentum habere non poterit, is interposita Vicarii auctoritate cum alio conueniat, qui id oneris suscipiat, vicè illius ipse alio tempore subiturus.

DE TEMPORE CONVENTUS HABENDI.

TIT. V.

CONVENTVS ex Synodi Prouincialis primæ decreto in singulos menses semel cogatur.

Si qua autem in regione ob hyemis vim, vno alterove mense conuocari non videbitur; id Episcopo inconstituto fiat, quemadmodum in Synodo Prouinciali quarta decretum est.

Verùm ut quàm minimo parochialis curæ detrimento damnoque; tam utilis conuocatio fiat, id Vicarius accuratè præuideat, nè conuentus qui proximè futurus est, in aliquam solennem celebritatem incidat; quæ vel ex Ecclesiæ præcepto vbique terrarum, vel eo potissimum loci agitur, in quem clerus cogendus est. Neve in ea tempora incurrat, quæ in sacris confessionibus audiendis, sacramentis ministrandis, aliisque parochialibus actionibus ministeriisve gerendis, consumi solent, & debent.

Cuiusmodi est tota hebdomada, quæ diem Natalè Iesu Christi Domini proximè antecedit, & hebdomadæ itè duæ ante Pascha Resurrectionis, & omnis præterea hebdomada, quæ aliam insignem celebritatem antegreditur, in qua fidelium confessiones communionisque frequentiores esse solent. Eiusmodi celebritates sunt, vtpotè sacri dies Pentecostes, solennitas Corporis Domini, assuptio Beatissimæ Virginis Mariæ, dies festus omnium Sanctorum, diesque; item officio pro defunctis eo loci dicatus, vbi conuentus proximè futurus esset.

Cum autem de Episcopi sententia conuentum aliquando intermittere contingerit, in ea cura euigilet Vicarius diocesanus, vt tam salutare munus quam primum repetatur, & quidquid damni detrimentive factum est, frequentioribus conuentibus, omniq; alia ratione reficiatur atque instauretur. Qua in re si remissum se negligentemque præbuerit, pœnam pendat Episcopi arbitrio.

Summo mane quoad eius fieri poterit, omnes singuliq; ad locum conuenient, qui in conuentu proximè indictus est. Vicarius, eos qui serius conuenerint, seuerè reprehendat; & quos sæpius huius negligentia reos animaduertit, eorum nomina ad Episcopum deferat.

Quicumque autem officio pro defunctis non interfuerit, solidis decem mulctetur; totidem si Missæ conuentali; quinque si præsens processioni non interfuerit.

Qui verò tam sero venerit, vt muneri, quod sibi in proximo conuentu demandatum est, præsto esse non potuerit, nummis realibus tribus mulctetur.

Quam multam omnem pro contumacia culpæve ratione arbitrato Vicarii diocesani augeri liceat, ita tamen, vt ænummi aurei summam excedat.

DE VESTITV AD CONVENTUM DEFERENDV.

TIT. VI.

Vestitū decretis Prouincialibus vnicuique præscriptum, pro ecclesiastici beneficij quod quisque obtinet, dignitatise ratione singuli induant, & gestent. Si verò ob itineris difficultatem gestari non potest, eertè eo loci vbi conuentus habetur, omnino induant.

Qui alium vestitū induerit gestarive, pœnis contra illos, qui eo in genere peccarint, constitutis afficiatur: nisi fortasse cuiquam ob iter longius, aliamve causam, facultas ab Episcopo permisa sit breuioris vestis induendæ & gestandæ.

Superpelliceum item asserat, etiam si regularis sit. Id verò eiusmodi sit, vt neque situ sordeve squalleat, nec uerò uetustate obtritus sit; sed candidum, ab omni

Vbi supra.

Tit. de parochiis, &c. §. Pro locorū. pag. 167.